

disse kommunale Substillinger eller ikke. Alle Sogneraadene tilligemed Amtsråadene kunne, hvis det ærede Medlems Forslag vedtages, udtale sig imod Banen, og saa kan Ministeren dog give Koncessionen, og det paa en Bane, som det Udvalg, hvortil man har henvist Sagen, ikke har haft Lejlighed til paa Grund af manglende Tid at undersøge saa grundigt, som det var nødvendigt, hvis man ikke tog slige Forsigtighedsregler. Det, vi have gjort, er ganske simpelt dette, at vi have overgivet noget af vort Arbejde til Kommunerne. Vi have ment, at vi ikke havde Tid til at undersøge disse Forhold i denne Samling, men vare Kommunerne enige om det ønskelige i Banen under de og de Betingelser, som her ere fastslaaede, ville vi ikke have noget derimod. Det var dette, Tinget sluttede sig til forleden Dag, men vedtage vi nu de af det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgfres stillede Vædringsforslag, fravige vi fuldstændigt for det første Udvalgets Stilling, og for det andet den Afstemning, der foregik forleden Dag her i Tinget, og give med Hud og Haar disse Baner i eventuelle Koncessionsløgere og Indenrigsministerens Hænder, uden at Folketingets Udvalg har haft de nødvendige Oplysninger for at kunne stønne over saa mange Forhold, som der burde stønnes over, disse Forhold, som man har saet, at Kommunerne maa stønne over i disse Tilfælde. Jeg maa derfor paa Udvalgets store Fler-tals Begne fraraade at vedtage noget af de Vædringsforslag, som det ærede Medlem har stillet til det foreliggende Forslag, og ligeledes de Vædringsforslag, der ere stillede til det følgende Forslag paa Dagsordenen.

Bønløffe: Ogsaa jeg har Betænk-ligheder ved Vædringsforslagene; det forekommer mig nemlig forunderligt, naar de og de Autoriteter skulle udtale sig derom, og deres Udtalelser skulle have Indflydelse, da bagefter at sige: men Ministeren behøver slet ikke at tage Hensyn til de Bemærkninger de gøre, men kan sige, jeg gør, hvad jeg vil. Det forekommer mig, at det er at stille vedkommende Amts-, Sogne- eller Byraad i en altfor skæv Stilling. Jeg vil fraraade dette Vædringsforslag.

Indenrigsministeren (Fingerslev): Der er stillet 2 Vædringsforslag. Det ene gaar ud paa, at Bestemmelsen om, at Eneret kun kan meddeles, dersom vedkommende Amtsråd og andre Kommuner samtykke deri, skal forandres til: for saa vidt Indenrigsministeren maatte finde disse Indsigelser berettigede. Jeg kan i og for sig ikke have

noget mod dette Vædringsforslag. Jeg skal ganske henstille, om man vil vedtage det. Jeg ser ikke ganske paa det, som den ærede sidste Taler; jeg antager nemlig, at man alligevel maatte lægge særdeles Vægt paa de Erklæringer, der kom fra de vedkommende Kommuner; men Indsigelser kunne jo være saa urimelige, saa lidet begrundede, at Ministeren kunde tilfidesætte dem; jeg maa naturligvis imidlertid indrømme, at Magten til svvende og sidst bliver hos Ministeren; det er rigtigt; men jeg tror, man uden Fare kan gøre det; og man gør det virkelig i saa mange Retninger i lige saa høj Grad som her, saa man behøver ikke at betænke sig derpaa. Hele denne Bestemmelse i § 1 er, som den ærede Ordfører udtalte, usædvanlig, men det er ogsaa, fordi man er kommen ind paa noget nyt; man er kommen ind paa at lovgive om Baner paa et saadant Tidspunkt, da Undersøgelser endnu ikke have fundet Sted, og da Ministeren ikke er i Stand til at bedømme Foretagendets Betydning, end ikke i teknisk Henseende, og hvor de vedkommende Kommuner aldeles ikke vide noget om, at et saadant Forslag er kommet frem, og hvor man ikke har haft Lejlighed til at høre dem. Dette gælder om dette Forslag, til Dels om det næste og i højeste Grad om det tredje Forslag, der kommer til Forhandling i Dag. Det er et ganske uheldigt Standpunkt, man er kommen ind paa, et Standpunkt, som man maa have store Betænkigheder ved. Det er et noget forhastet Forsøg paa Lovgivning om Jernbaner. § 1 i disse Lovforslag er i Grunden kun en Løfteparagraf, der siger: hvis Kommunerne efter nærmere Overvejelse, naar de blive bekendte med denne Sag, som de nu ikke kende, ikke have noget imod den, og hvis Ministeren efter nærmere Undersøgelse endvidere gaar ind derpaa, saa giver Lovgivningsmagten sit Samtykke til, at der gives Koncession. Altsaa, den ærede Ordfører har Ret i, at det er noget usædvanligt, noget nyt, men det kommer af, at det i Realiteten er noget nyt, man søger indført; om det er noget heldigt nyt, kan der imidlertid være forskellige Meninger om og megen Tvivl om. Det er egentlig ikke min Mening. Jeg har kun saet: lad saa disse Forslag passere, naar det skal være; men selv om Ministeren saar baade dette, det næste og det 3dje Forslag i Hænde, vil han dog ikke kunne gennemføre Forslagene, før efter mange Vanskeligheder og lange Undersøgelser. Altsaa Forslagene i og for sig ere ikke modne; det maa den ærede Ordfører vittnok indrømme mig. Medens jeg derfor ikke har noget at erindre imod, at